

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Sunnuntai 7.7.2019
Aamuseurat klo 8.00
Mirja-Liisa Lindström

”Ootko mun kaa?”

”Alakko nää mua?”

Lapsena muistan, kun elämään tuli uusi ihminen, kyseltiin häntä toivorikkaasti kaveriksi jotenkin noilla sanoilla. Lasten vilpittömyys ja luottamus vierasta ja erilaistakin ihmistä kohtaan on liikuttavaa. Varttuessamme alamme tehdä rajoja, ja rohkeutemme heittäytyä elämän ja uusien ihmisten kohtaamiseen vähenee. Meille muodostuu ennakkoluulo ja pelkojakin vieraita ihmisiä ja asioita kohtaan.

Täällä juhlilla olemme saaneet olla toistemme kaa.

Tänään vietämme ”Kadonneen ja jälleen löytyneen” sunnuntaita. Jokainen meistä on aivan varmasti joskus kadottanut jotain. Puhuja ei tulisi koskaan yleistää asioita sanoilla ”jokainen”, ”kaikki me”, mutta tästä olen satavarma. Menet toiseen huoneeseen ja jäät tuijottamaan: mitähän tulini hakemaan? Täällä juhlillakin olen pienimmillä seuravierailta nähnyt selässä paperin, jossa on lapsen nimi sekä huoltajan tai mukana olevan aikuisen yhteystiedot. Hyvä näin. Kummallisinta tällaisilla juhlilla on se, että jos olet sopinut tapaavasti jonkun henkilön kanssa täällä, niin varmasti ette törmää toisiinne ja taas joitakuuta ihmisiä tapaat joka mutkassa. Askeleet sattuvat samoille reiteille.

Monet saavat täällä myös uusia ystäviä. Itse olen arka ja ujo tutustumaan, vaikka muuten olenkin varsin puhelias ja ulospäinsuuntautunut. Toiset taas tutustuvat helpommin.

”Ootko mun kaa?”

Kuluneen talven ja kevään aikana olen itse joutunut tiukasti tämänkaltaisten kysymysten eteen. Sain vielä näin vanhana naisena käydä läpi tiukat haastattelut ja vielä tiukemman vaalin. Vaalin tarkastuslaskennan tulos oli vieläkin tiukempi.

Minulta kyseltiin moneen kertaan sanallisesti ja kirjallisesti:

”Teetkö yhteistyötä eritavoin uskovien kanssa, kuten vapaakirkkolaisten, helluntailaisten, ortodoksien, katolisten, sateenkaariliikkeen...?”

”Millaisia tilaisuuksia saamme seurakunnassamme järjestää, jos valitsemme sinut papiksemme?”

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

”Mitä uutta aiot tuoda seurakuntaamme?”

”Aiotko osallistua seurakunnan tilaisuuksiin vapaa-ajallasikin?”

”Muutatko tänne asumaan?”

Tämän kaltaisia kysymyksiä minulta kysyttiin, ja pyrin vastaamaan niihin mahdollisimman rehellisesti. Siksi jouduin myös itse pohtimaan tarkemmin kuin ehkä pitkään aikaan omia asenteitani ja ennakkoluulojani, lähimmäisenä olemista ja erilaisuuden hyväksymistä.

Mutta kenen kanssa me suostumme yhteistyöhön? Kenet me hyväksymme kaveriksemme? ”Kenen kaa me alamme?”

Elämä on turvallista ja mukavaa niin kauan kuin saa elää tutussa ja turvallisessa ympäristössä sellaista elämää kuin itse haluaa, seurustella niiden ihmisten kanssa kuin itse haluaa.

Näin vain ei aina ole. Kohtaamme ihmisiä, jotka haastavat meitä. Jotkut jopa ärsyttävät meitä. Joudumme tekemisiin sellaisten ihmisten kanssa, joiden elämäntapaa ja valintoja emme hyväksy.

Joskus mennessäni papinvaatteissa kauppaan tai ravintolaan huomaan ihmisten ilmeistä, että ilonpilaaja tuli paikalle. Silloin ymmärrän, että minunkaan seurani ei ole kaikille mieleen.

Herännäisyyskin on aikanaan joutunut etsimään paikkaansa Suomen Siionissa. Muistamme käräjöinnit, tiukat keskustelut heränneitten, viranomaisten ja kirkonmiesten välillä... jopa pappien mukana oloa herännäisyyden piirissä pohdittiin.

Joskus elämässä vain tulee hetkiä, jolloin on hyvä kysyä omaa mielipidettään suhteessa toisen mielipiteeseen. Tämän polun on tämäkin herätysliike kulkenut, eikä kyselemiselle näy loppua. Kristuksen seurakunta tekee jatkuvasti valintoja.

Onneksi tänne seurapenkkiin saa tulla sellaisena kuin on. Taannoin jouduin yhteensattumien vuoksi olemaan vuosia pois juhlilta, ja kun pitkästä aikaa varovasti istahdin penkkiin, ikään kuin kyselin lupaa tulla. Muistan, miten kyneleet kohosivat silmiin: tässä on hyvä olla. Tässä saan olla. Tässä on muu juhlaväki mun kaa.

Kun minulta noissa haastatteluissa kysyttiin herännäisyydestä, kerroin kyselijöille juuri tuon. Tässä joukossa ei kysellä jäsenkirjaa, taisin sanoa jotenkin niin, että tähän joukkoon kelpaavat kaikki ne, jotka eivät kelpaa minnekään muualle. Haastatteleva seurakunta on vahvasti lestadiolaista aluetta, ja uskon, että siellä ei monia siioninvirsiseuroja ole pidetty.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA **AVARASSA**
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Päivän psalmissa on sanat:

Minä tunnustin sinulle syntini,
en salannut pahoja tekojani...
Sinä annoit anteeksi pahat tekoni,
otit pois syntieni taakan. (Ps.32: 5)

Muistan myös, kun aikanaan uskaltauduin seurapenkkiin punaisessa kesämekossa, tuttu ruustinna totesi minulle: ”Onpa rohkea pukuvalinta.” En tuolloin nuorena hupakkona edes ymmärtänyt toimivani jotenkin väärin. Laitoin juhlille kauneimman mekkoni, koska juhlille tulo oli minulle tärkeää. No, nämä ajat ovat olleet ja menneet. Punaisessa mekossanikin tunsin itseni tervetulleeksi tähän joukkoon.

Täällä tunnelma on kuin meillä pohjoisessa, kun astuu tutun huoltoaseman ovesta sisään, ottaa tiskiltä kahvikupposen, huomaa, että kohta pöytä on täynnä iloisia, kuulumisia kyseleviä ja kertovia ihmisiä. Nämä ovat niitä hetkiä, joista saa itsekin voimaa. Tuntee olevansa omiensa joukossa. Vaikka hetkittäin tunteekin itsensä kadonneeksi ja yksinäiseksi, tässä yhdessä ollessamme kuulumme yhteen. Olemme löytäneet kadottamamme, tai hän, jolta me olemme olleet hukassa, on löytänyt meidät.

Osaammeko itse olla luotettavia ystäviä toisille?

Pystymmekö me tekemään yhteistyötä eri tavoin ajattelevan tai erilaisten ihmisten kanssa?

Näiden juhlien aihe ”Armossa avarassa” vie meitä näiden kysymysten äärelle.

Joskus, kun on vaikea kohdata jotakuta ihmistä, mietin, miten Vapahtaja olisi tässä tilanteessa toiminut. Ei tämä kysymys tee minusta yhtään parempaa tai hurskaampaa, mutta...

Hän jätti 99 lammasta ja meni yhtä laumasta eksynyttä etsimään. Hän näki rammat, raajarikot, kavaltajat, petturit, huorintekijät, paransi heidät ja seurusteli heidän kanssaan. Hän kutsui seuraajikseen niitä ihmisiä, joita muut halveksivat. Hänen armonsä oli avara. Ja se on avara vielä tänäkin päivänä sinua ja minuakin kohtaan.

On hetkiä, jolloin itse en edes uskalla toivoa, että Hän kysyisi minulta ”oletko mun kaa?” ja silti Hän on.

Meidän ei tarvitse olla kaikkien ihmisten kanssa samaa mieltä, eikä hyväksyä heidän elämäntapaansa ja toimiaan. Silti Jumalan avara armo kutsuu meitä hyväksymään heidät ihmisenä, koska Jumalakin hyväksyy minut ja sinut. Jumala on rakkaus, ja se rakkaus on rajaton ja armo avara.